

Sygn. akt II Cz 986/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marzenna Ernest

Sędziowie SO Wiesława Buczek- Markowska (spr.)

SO Mariola Wojtkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 8 sierpnia 2014 r.

sprawy ze skargi (...)Oddział w B.

na zaniechanie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w(...)R. J.wydania postanowienia o kosztach egzekucyjnych oraz zaniechanie uiszczenia opłaty za udzielenie informacji w sprawie Km 1394/13

przy udziale dłużnika D. Z.

przy udziale wierzyciela R. K.

na skutek zażalenia (...)Oddział w B.na postanowienie Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 7 marca 2014 r., sygn. akt I Co 14/14

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Goleniowie do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

(...)Oddział w B.wniósł skargę na zaniechanie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...)R. J.dokonania czynności w postaci wydania postanowienia o kosztach egzekucyjnych oraz zaniechanie uiszczenia opłaty za udzielenie informacji

Skarżący wniósł o zobowiązanie komornika sądowego do wydania postanowienia o kosztach egzekucji, uwzględniającego wszystkie wydatki, jakimi obciążono komornika na mocy rachunku na kwotę 80,22 zł, zobowiązania komornika do przestrzegania ustawowego obowiązku uiszczania opłat za udzielone informacje oraz zasądzenia na rzecz skarżącego od komornika – kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi skarżący podniósł, że udzielił komornikowi na jego wniosek informacji o danych z konta ubezpieczonego dłużnika oraz z kont dwóch płatników, za które należy się podwójna opłata w wysokości 80,22 zł. Komornik uiszczył jedynie połowę opłaty tj. 40,11 zł, a nadto nie wydał postanowienia, w którym uwzględniłby wszystkie wydatki za udzielenie informacji.

W odpowiedzi na skargę Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w (...), wniósł o jej oddalenie.

Postanowieniem z dnia 7 marca 2014 roku Sąd Rejonowy w Goleniowie odrzucił skargę skarżącego. W ocenie Sądu Rejonowego skarga była niedopuszczalna.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia, powołując się na dyspozycje art. 767 k.p.c Sąd ten stwierdził, że(...)nie będąc stroną postępowania egzekucyjnego, nie jest jednocześnie osobą, której prawa byłyby zagrożone przez zaniechanie komornika, bowiem jeżeli komornik nie uiszczył opłaty, którą według skarżącego winien był uiszczyć, (...)może dochodzić zapłaty w drodze odrębnego procesu cywilnego. Obowiązek uiszczenia opłaty przez komornika nie pozostaje w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym.

W ocenie Sądu Rejonowego w przedmiotowej sprawie komornik nie dopuścił się zaniechania, bowiem spełnił on swój ustawowy obowiązek, uiszczając opłatę (spór zaistniał jedynie odnośnie jej wysokości). Zdaniem Sądu (...)nie może domagać się wydania przez komornika postanowienia o ustaleniu kosztów. Ustalenie kosztów postępowania egzekucyjnego może nastąpić w zasadzie dopiero po zakończeniu egzekucji, dopiero bowiem wówczas wiadomo, jakie koszty zostały poniesione. Nie można, co prawda, w ocenie Sądu I instancji wykluczyć sytuacji, że możliwe jest wcześniejsze częściowe ustalenie kosztu pewnego etapu postępowania egzekucyjnego, jednak całkowity koszt egzekucji można ustalić dopiero po jej zakończeniu.

W zażaleniu na postanowienie(...)Oddział w B.domagał się jego uchylecia i rozpoznania skargi, obciążenia komornika kosztami na podstawie stosowanego odpowiednio art. 103 k.p.c oraz opłatą w wysokości 88,44 z ustawowymi odsetkami od dnia 11.10.2013 r.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że obowiązek uiszczenia opłaty powstał w toku postępowania egzekucyjnego co sprawia, iż koszty obejmujące tę opłatę należy uznać za składnik kosztów postępowania egzekucyjnego, które ostatecznie ustala komornik w odrębnym postanowieniu. Takie postanowienia podlegają zaskarżeniu w drodze skargi złożonej w trybie art. 767 § 1 k.p.c. Dotyczy to także sytuacji gdy komornik zaniecha dokonania czynności. Skarżący zwrócił uwagę, na to, że koszty postępowania egzekucyjnego mogą być ustalone wyłącznie w tym postępowaniu, w którym powstały co wyklucza zaskarżenie ich w jakimkolwiek innym postępowaniu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się uzasadnione.

Analiza akt sprawy wskazuje, iż w toku postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 1394/13 skarżący domagał się uiszczenia opłaty za udostępnienie informacji w kwocie 80,22 zł (k. 11-12 akt Km 1394/13).

Zgodnie z treścią art. 770 zd. 3 k.p.c. koszty egzekucji ustala postanowieniem komornik, jeżeli przeprowadzenie egzekucji należy do niego.

Nie było sporne między uczestnikami postępowania to, że do kategorii kosztów egzekucji zaliczyć należy wydatki komornika sądowego w postaci kosztów uzyskiwania informacji niezbędnych do prowadzenia postępowania egzekucyjnego lub wykonania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia (art. 39 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. o komornikach sądowych i egzekucji), tj. również koszty opłat należnych (...)za udzielenie informacji z kont ubezpieczonych i płatników. Podkreślenia wymaga jednak, że koszty postępowania egzekucyjnego mogą być ustalone wyłącznie w tym postępowaniu, w którym powstały, co wyklucza - wbrew twierdzeniom Sądu Rejonowego - możliwość ich ustalenia w jakimkolwiek innym postępowaniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia (...)(...)Analogiczne stanowisko Sąd Najwyższy zajmował wielokrotnie również w odniesieniu do możliwości dochodzenia kosztów określonego postępowania rozpoznawczego w odrębnym postępowaniu (uchwała Sądu Najwyższego z (...)(...)postanowienie Sądu Najwyższego z dnia (...))uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia (...))wyrok Sądu Najwyższego z dnia (...)

Postanowienia komornika w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego mogą być na ogólnych zasadach zaskarżone skargą na czynności komornika. Skarga na czynności komornika sądowego przysługuje również w razie braku wydania przez komornika sądowego postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania

egzekucyjnego. Stosownie bowiem do treści przepisu art. 767 § 1 zd. 1 i 2 k.p.c. na czynności komornika przysługuje skarga do sądu rejonowego, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Dotyczy to także zaniechania przez komornika dokonania czynności. Nadto - w myśl normy zawartej w treści przepisu art. 767 § 2 k.p.c. - skargę na czynności komornika sądowego może złożyć strona lub inna osoba, której prawa zostały przez czynności lub zaniechanie komornika naruszone bądź zagrożone.

Brzmienie wskazanej regulacji wskazuje zatem, że możliwość skutecznego zaskarżenia orzeczenia komornika sądowego w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego (bądź zaniechania w tym względzie), przysługuje także (...)jako podmiotowi, który udzielił komornikowi sądowemu określonych informacji, objętych obowiązkiem uiszczenia opłaty. Skarżący - wbrew odmiennej ocenie Sądu Rejonowego - wybrał zatem właściwą drogę prawną do ochrony swoich interesów w związku z poniesionymi wydatkami za udzielenie informacji komornikowi. Jest nią skarga na czynność komornika sądowego, a w przedmiotowej sprawie skarga na zaniechanie komornika.

Reasumując, jeżeli komornik nie uiszcza należności z tytułu udzielonych mu informacji niezbędnych do prowadzenia egzekucji i nie wydaje w tym zakresie osobnego postanowienia lub też nie uwzględnia w postanowieniu tych kosztów, to nie ma przeszkód, aby podmiot, który powinien otrzymać należność zaskarżył zaniechanie lub czynność komornika sądowego skargą z art. 767 k.p.c, gdyż w tym zakresie staje się on uprawnionym do jej wniesienia.

W ocenie Sądu II instancji, błędnie zatem Sąd Rejonowy uznał, że skarżący nie ma legitymacji do wywiedzenia skargi.

W ocenie Sądu Okręgowego, niewłaściwa jest praktyka nieustalania tychże wydatków przez komorników w postanowieniu o kosztach postępowania egzekucyjnego. W sytuacji, gdyby komornik nie kwestionował wysokości tych wydatków i zapłacił tę kwotę w terminie, wówczas nie byłoby konieczności wydawania odrębnego postanowienia określającego wysokość kosztów. Wówczas orzeczenie o kosztach całego postępowania egzekucyjnego zawierałoby rozliczenie niniejszego wydatku. Natomiast w sytuacji, gdy komornik kwestionuje wysokość wydatku ponad kwotę 40,11 złotych - jak w niniejszej sprawie - konieczne jest wydanie odrębnego postanowienia celem wskazania, w jakiej części wydatek ten - w ocenie komornika - jest uzasadniony, aby tym samym umożliwić zainteresowanemu zaskarżenie przedmiotowego orzeczenia. Zatem – zdaniem Sądu Okręgowego - w okolicznościach niniejszej sprawy zasadnie podnosi skarżący, że komornik dopuścił się zaniechania przez nierozpoznanie wniosku skarżącego o zwrot wydatków w postaci opłaty za udzielenie informacji w kwocie 80,22 zł (brak postanowienia).

Nie ma racji Sąd Rejonowy, że uiszczenie przez komornika sądowego połowy ww. opłaty tj. 40,11 zł powoduje, że nie mamy do czynienia z zaniechaniem komornika. Przedmiotem skargi było bowiem zaniechanie komornika dokonania czynności, której powinien był dokonać. Sąd Rejonowy w takiej sytuacji winien polecić komornikowi dokonanie tej czynności, a komornik winien ustalić w postanowieniu wysokość kosztów należnych skarżącemu. Dopiero ustalenie ww. kosztów otwiera drogę do ewentualnego kwestionowania ich wysokości (także w formie skargi na czynność komornika).

W konsekwencji stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy nie rozpoznał istoty sprawy i dlatego, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy uchylił zaskarżone postanowienie wobec konieczności merytorycznego rozpoznania skargi przez Sąd pierwszej instancji.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)